

Pierwszy i jedyny zarzut naruszenia prawa podniesiony przez skarżącą dotyczy naruszenia przez Urząd Publikacji zasad przejrzystości i równego traktowania oferentów zawarty w art. 15 TFEU oraz art. 89 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) (¹), naruszenia obowiązku udzielenia zamówienia na podstawie oceny spełnienia kryteriów selekcji, określonych w art. 100 ust. 1 rozporządzenia finansowego, braku adekwatnego uzasadnienia decyzji (z naruszeniem art. 296 TFEU) oraz szeregu oczywistych błędów w ocenie, jakie miała popełnić pozwana, powodując nieważność jej decyzji, na mocy której oferta poczty luksemburskiej, a nie oferta skarżącej, uznana została za ofertę najkorzystniejszą gospodarczo.

W pierwszej części zarzutu naruszenia prawa skarżąca twierdzi, że Urząd Publikacji — z naruszeniem art. 100 ust. 1 rozporządzenia finansowego — nie oparł swej decyzji na ocenie spełnienia kryteriów selekcji ofert i udzielania zamówień.

W drugiej części zarzutu naruszenia prawa skarżąca twierdzi, że Urząd Publikacji w swej ocenie ofert zastosował szereg szczególnych kryteriów, które nie były zawarte w specyfikacji zamówienia, a tym samym naruszył zasadę przejrzystości określoną w art. 15 TFEU oraz w art. 89 rozporządzenia finansowego.

W trzeciej części zarzutu skarżąca twierdzi, że Urząd Publikacji w sposób niespójny zastosował kryteria techniczne o charakterze otwartym, skutecznie czyniąc proces oceny nieprzejrzystym.

W czwartej części zarzutu skarżąca twierdzi, że Urząd Publikacji — z naruszeniem art. 15 i 296 TFEU oraz art. 89 rozporządzenia finansowego, jak również z naruszeniem ogólnych wymogów proceduralnych dotyczących obowiązku uzasadnienia decyzji oraz zachowania przejrzystości — nie zapewnił odpowiedniego i jednoznacznego uzasadnienia swej oceny ofert, a uzasadnienie decyzji było wewnętrznie sprzeczne oraz obciążone oczywistymi błędami w ocenie.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że z uwagi na okoliczność, iż zaskarżona decyzja jest wadliwa z powodu naruszenia prawa europejskiego, Urząd Publikacji popełnił czyn niedozwolony i jest z tego tytułu odpowiedzialny na podstawie art. 340 TFEU. Skarżąca w istocie twierdzi, że z powodu przyznania zamówienia poczcie luksemburskiej, a nie skarżącej, ta ostatnia poniosła poważną szkodę polegającą na utracie możliwości udzielenia jej zamówienia publicznego oraz w postaci wszelkich wydatków na przygotowanie i opracowanie oferty, jak również na obronę swego stanowiska.

(¹) Dz.U. L 248, s. 1.

Odwwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 7 października 2009 r. w sprawie F-3/08 Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 grudnia 2009 r. przez Luigiego Marcuccia

(Sprawa T-515/09 P)

(2010/C 51/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym razie uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i bez żadnego wyjątku;
- stwierdzenie, że skarga w pierwszej instancji, w przedmiocie której zostało wydane zaskarżone postanowienie, była całkowicie dopuszczalna w całości i bez żadnego wyjątku;
- tytułem głównym: uwzględnienie w całości i bez żadnego wyjątku żądań skarżącego zawartych w skardze w pierwszej instancji;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz wnoszącego odwołanie wszelkich kosztów poniesionych przez niego w toku całego postępowania we wszystkich instancjach, rozpatrujących sprawę co do istoty.
- pomocniczo: odesłanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przed Sąd do spraw Służby Publicznej rozpoznający w innym składzie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wniósł niniejsze odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 7 października 2009 r., wydanego w sprawie F-3/08. Postanowieniem tym Sąd odrzucił jako w sposób oczywisty bezzasadną skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej odesłania mu tłumaczenia na język włoski wcześniejszej decyzji, a także zasądzenie od pozwanej odszkodowania za szkodę poniesioną jakoby w związku z tą odmową. Na mocy zaskarżonego postanowienia zasądzono również od skarżącego, na podstawie art. 94 lit. a) regulaminu postępowania przed SSP, na rzecz Sądu kwoty 1 000 EUR.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- całkowity brak uzasadnienia, również w związku z wypaczeniem okoliczności faktycznych, jeśli chodzi o twierdzenia SSP związane z możliwością zrozumienia przez skarżącego treści rozpatrywanego pisma w wersji językowej, w której zostało mu doręczone.
- naruszenie norm prawnych składających się na prawo każdej osoby do zwrócenia się do instytucji wspólnotowej w jakimkolwiek języku urzędowym Unii i do otrzymania odpowiedzi w tym samym języku.
- błędna interpretacja i zastosowanie art. 94 regulaminu postępowania przed SSP.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 7 października 2009 r. w sprawie F-122/07 **Marcuccio przeciwko Komisji**, wniesione w dniu 21 grudnia 2009 r. przez **Luigiego Marcuccia**

(Sprawa T-516/09 P)

(2010/C 51/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym razie uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i bez żadnego wyjątku;
- stwierdzenie, że skarga w pierwszej instancji, w przedmiocie której zostało wydane zaskarżone postanowienie, była całkowicie dopuszczalna w całości i bez żadnego wyjątku;
- tytułem głównym: uwzględnienie w całości i bez żadnego wyjątku żądań wnoszącego odwołanie zawartych w skardze w pierwszej instancji;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz wnoszącego odwołanie wszelkich kosztów poniesionych przez niego w toku całego postępowania we wszystkich instancjach, rozpatrujących sprawę co do istoty.
- pomocniczo: odesłanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przed Sąd do spraw Służby Publicznej rozpoznający w innym składzie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wniósł niniejsze odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 7 października 2009 r., wydanego w sprawie F-122/07. Postanowieniem tym Sąd odrzucił jako w sposób oczywisty niedopuszczalną skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej oddalającej wniosek wnoszącego odwołanie mający na celu spowodowanie wszczęcia dochodzenia w przedmiocie pewnych zdarzeń mających miejsce w latach 2001 i 2003, a także zasądzenie od Komisji odszkodowania za poniesioną szkodę.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi zarzut wypaczenia i błędnej oceny okoliczności faktycznych w zaskarżonym postanowieniu, jak również błędnej interpretacji i zastosowania obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2009 r. — Alstom przeciwko Komisji

(Sprawa T-517/09)

(2010/C 51/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alstom (Levallois Perret, Francja) (przedstawiciele: J. Derenne i A. Müller-Rappard, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 7 października 2009 r. w sprawie COMP/F/39.129 — Transformatory mocy; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji księgowego Komisji z dnia 10 grudnia 2009 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Alstom wnosi, z jednej strony, o stwierdzenie nieważności decyzji C(2009) 7601 wersja ostateczna wydanej przez Komisję w dniu 7 października 2009 r. — Transformatory mocy dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (obecnie art. 101 TFUE) i art. 53 EOG w sprawie kartelu na europejskim rynku transformatorów mocy, a z drugiej strony, o stwierdzenie nieważności decyzji księgowego Komisji z dnia 10 grudnia 2009 r. w sprawie odrzucenia wniosku Alstom o ustanowienie gwarancji finansowej na okres trwania postępowania wszczętego niniejszą skargą.